

KONING EN GRONDWET.

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD

VOOR DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.

Dit Blad verschijnt iederen Woensdag morgen. Behalve bij de Uitgevers, worden bestellingen aangenomen door de Agenten de H. H. W. H. STENFERT KROESE, te *Arnhem*, A. TJADEN, te *Deventer*, J. P. v. CAPPELLE, te *Doetinchem*, C. H. WESSER, te *Zevenaar*.

De prijs is per drie maanden, franco per post 85 Cts.; binnen de Stad 70 Cts.

Atzonderlijke nummers 10 Cts.

De prijs der Advertentiën is van een tot vier regels 65 Cts.; voor elken regel meer 15 Cts. behalve 35 Cts. zegelregt voor elke plaatsing.

Advertentiën en ingezonden stukken dienen uiterlijk Dingsdagmorgens aan de drukkerij te zijn. In spoedvereischende gevallen gelieve men regtstreeks aan den drukker W. BECKING te *Doesborgh*, te adresseren.

Uitgevers: J. SCHOONMAN, te *Zutphen* en W. BECKING, te *Doesborgh*.

OVERZICHT DER POLITIEKE BERICHTEN. BUITENLAND.

Men verwacht, dat heden de executietroepen Holstein zullen binnenrukken. Het is nog onzeker of Denemarken zijne troepen uit het geheele hertogdom zal terugtrekken, dan wel de beide dezer dagen genoemde punten Rendsburg en Frederikstadt, zal bezet houden. In het laatste geval is eene botsing te verwachten en men verzekert, dat in dit vooruitzicht den executietroepen belegeringsgeschut is meêgegeven. De *Times* raadt den koning van Denemarken nog eene schikking aan, nl. de intrekking der nieuwe grondwet. Met den besten wil ter wereld zou hij echter daartoe niet kunnen overgaan; wat hij toch daardoor bij Duitschland goed maakte, zou hij bij zijne onderdanen bederven, en de dreigende wijze waarop hem de bekrachtiging der constitutie van 18 November is afgewrongen, doet voor zijn troon het ergste van eene intrekking verwachten. Eene wijziging der slotparagraaf, in dien zin dat de koning het tijdstip der in werking treding nader zou kunnen bepalen, — een uitweg waarvan thans sprake is — zou natuurlijk Duitschland niet voldoen. Die zaak blijft dus zorgwekkend.

Omtrent Zwedens hulp, eventueel aan Denemarken te verleen, verkeert men nog in het onzekere. De aanleiding der tegenstrijdige berichten ten deze is hierin gelegen, dat de koning *wel* er toe gezind is, doch de meerderheid van den rijksdag *niet*, en om de financiën en om den slechten toestand van het leger, en om dat Zweden eigenlijk geen reden heeft om tegen Duitschland te strijden.

De Frankfortsche *Europe* heeft uit Dresden een telegrafisch bericht ontvangen van den volgenden inhoud: „Naar men uit goede bron verneemt heeft het kabinet der Tuileriën aan zijne diplomatieke agenten in het buitenland eene circulaire doen toekomen, waarin gezegd wordt, dat Frankrijk, uit eerbied voor het beginsel der nationaliteiten, met betrekking tot het Deensch-Duitsche vraagstuk eene stipte onzijdigheid in acht nemen zal.”

Omtrent de congreszaak verneemt men dat keizer *Napoleon* het congresdenkbeeld nog niet uit het hoofd scheen te hebben willen stellen, toen het nader antwoord van Oos-

tenrijk, zich met de tweede uitnoodiging heeft gekruist. De zaak is nu voor goed mislukt. Frankrijk zal dit uitsluitend aan Engeland wijten. De toorn daarover openbaart zich o. a. in een zeer hevig artikel tegen de Britsche ministers in de half-officiële *Patrie*.

Uit Petersburg schrijft men: Niets wordt verzuimd, om met Polen klaar te komen, en generaal *Berg* gaat in dier voege te werk dat hij zijn den keizer gegeven woord, den opstand in twee maanden te zullen onderdrukken, gestand zal doen, gelijk *Murawieff* in Litthauen. Het is hem reeds gelukt, de vereeniging der gendarmes-scherpregters te ontbinden, waarvan vele leden gearresteerd zijn en anderen afzonderlijk in de bosschen ronddolen, of zich bij de overblijfselen voegen van de gedecimeerde benden. Overal vindt men hunne wapenen die zij wegwerpen om te gemakkelijker te vlugten, want er is geen kwartier voor hen. Intusschen wordt hier eene constitutie bearbeid, die zeer liberaal zal zijn en in werking zal komen, zoodat in Polen de rust ten volle hersteld is.

Al moet men Rusland's houding tegenover Polen diep betreuren; alles doet voorzien, dat die mogendheid weldra de handen vrij zal krijgen, en zij zal dan ook in de Europeesche aangelegenheden haar woord spreken. — Generaal *Berg* heeft thans eene belasting van 12 percent op de R. Kath. kloosters, hospitalen en scholen gelegd; de verbittering zal daardoor op nieuw toenemen, maar de Generaal heeft denkelijk den maatregel eerst genomen, nu hij overtuigd is, dat het verzet der ongelukkige Polen niet lang is vol te houden.

In eene correspondentie uit Warschau aan den *Morn. Post* wordt er op gewezen, hoe de maatregelen der Pruissische en, later ook, der Oostenrijksche regering tegen de insurgenten gerigt waren en de Russen, zoo zij den opstand meester worden, dat voor een groot deel daaraan te danken zullen hebben. Eenige dagen geleden nog gaven beide regeringen bevel alle Russisch-Poolsche onderdanen wier passen waren afgelopen, het land uit te zetten, waardoor zij wel naar hun land terug moesten, waar hun verbanning naar Siberie of de dood wachtte; zelfs zieken en vrouwen heeft men aldus weggejaagd. In Gallicie is wel de staat van beleg niet afgekondigd, maar het scheelt weinig

en geregeerd wordt er eigenlijk door de Russische politie, wier agenten het geheele land doorreizen en die een aantal Oostenrijksche ambtenaren in dienst heeft.

Van regeringswege is aan de te Warschau verblijfhoudende grondeigenaren, pachters en rentmeesters gelast, binnen zeven dagen naar hunne vaste woonplaatsen terug te keeren, op straffe eener geldboete van 25 roebels voor elken dag verzuim.— Het verlaten der woonplaats, zonder vergunning van den militairen bevelhebber, is verboden.

In de jongste berigten uit St. Petersburg leest men een besluit des keizers, waarbij gelast wordt, al de regementen kavalerie van de garde en acht en twintig regementen kavalerie van de linie op voet van oorlog te brengen.

De vele slagtoffers te noemen, die in den Poolschen opstand op de ergerlijkste wijze vallen is onmogelijk; eene episode evenwel welke in de jaarboeken van den tegenwoordigen opstand kenmerkend is, is stellig het lot, dat aan prins *Jan-Thadeus Lubomirski* is te beurt gevallen. De prins, die zich aan de studie der oudheidkunde overgaf en zeer liefdadig was, hield zich met geene politiek bezig; het scheen dus dat de Russen hem zouden sparen.

Doch de prins genoot eene groote populariteit, welke overigens wel verdiend was door de weldaden die hij als onder-voorzitter van de maatschappij der armen had bewezen, en hij was met de nicht van graaf *Andreas Zamoyiski* gehuwd.

Deze redenen waren voldoende om den haat der Russen tegen hem te doen ontbranden en hem tot de ballingschap te doen veroordeelen.

Na, ten gevolge der plundering van het paleis *Zamoyiski*, waarin hij de helft zijner fortuin verloor, gedurende verscheidene dagen in de citadel opgesloten te zijn geweest, werd prins *Lubomirski* in den nacht van 4 op 5 dezer op nieuw aangehouden.

Thans ontvangt men de tijding, dat de prins naar Siberie is gezonden. Zijne vrouw, die steeds in zijne edelmoedige en liefdadige giften heeft deel genomen, zal hem in de ballingschap volgen.

Te Parijs zijn weder geruchten in omloop omtrent veranderingen in het ministerie. Zij zijn waarschijnlijk ongegrond. In vele kringen daar te lande blijft de hoop op liberale hervormingen, al mogten zij ook niet dadelijk komen, voortleven, omdat men er stilstand en, zeker, teruggang tegenwoordig onmogelijk acht. Ook is er sprake van de vorming eener middelpartij in het wetg. lichaam; deze zou in de Binnenl. Zaken de jongste reden van *Laguëronnière* in den senaat tot programma nemen en in de Buitenlandsche Zaken den vrede en het laten varen der stelselmatige inmenging in de zaken van andere natiën.

De discussiën in den Fransche senaat hebben de opmerkelijke bijzonderheid opgeleverd, dat twee klerikalen in geheel verschillenden zin over Polen hebben gesproken. De heer *Séguir d'Aguesseau* sprak voor eene gewapende tusschenkomst en de heer *de la Rochejacquin* beweerde, dat Frankrijk geen zoo avontuurlijk gedrag kon volgen, en dat de R. Kath. kerk er ook niet mede kon gediend zijn, wijl de oorlog aan de Weichsel het sein voor Italië zou wezen, om Rome te bezetten. Ook de heer *Dupin* heeft te kennen gegeven, dat Frankrijk genoeg had aan ééne gewaagde onderneming, die in Mexico.

Werkelijk luiden de berigten minder gunstig omtrent Mexico; in een officiël rapport wordt geschreven dat het *schijnt* dat een gelukkige uitslag van de expeditie te wachten is; als tegenhanger dient, dat de guerilla benden zich overal vertoonen, en dat een gerucht zelfs zegt, dat Generaal *Bazaine* eene versterking van 50,000 man zou gevraagd hebben. Als de Unie eens vrije handen mogt bekomen, dreigen Frankrijk er nog grootere bezwaren, dan alleen de tegenstand der inboorlingen.

Uit Italië ontvangt men berigten, omtrent oorlogzuchtige plannen. Men houdt zich voorbereid op een nieuwen krijg met Oostenrijk, en hoopt op Frankrijks medewerking, wijl de keizer op Oostenrijk zeer verstoord moet wezen, omdat het in de congreszaak zoo haastig zich aan Englands zijde heeft geschaard. Dat zou niet minder betekenen dan een algemeenen Europeschen oorlog; Italië en Frankrijk zouden aan Oostenrijk de handschoen toewerpen, 't geen te eerder zou kunnen, wanneer Duitschland aan den Eider werd bezig gehouden.— Men mag evenwel hopen, dat de houding van Engeland en Rusland, en de mogelijke schikking in de Deensche zaak de denkbeelden van de Italiaansche patriotten bij tijds zal doen ter zijde stellen.

Uit Rome wordt van den 12 berigt: De paus heeft bisschoppen benoemd voor de door Italië geannexeerde provinciën. Men twijfelt, of Turijn ze zal toelaten. De czaar heeft zijn gezant *Kisseleff* bevolen, naar Rome terug te keeren met verhoogde bezoldiging. De paus weigert, diens huwelijk in te zegenen. De veeziekte heeft 22,000 stuks hoornvee weggerukt, en heeft ook de paarden aangetast.

Uit Napels meldt men van den 12. De hoofdman *Caruso* is stellig den 10 te Molinara gearresteerd door de nationale garde. Generaal *Pallavicini* zal gezonden worden ter bevrediging van Basilicatie.

Volgens berigten uit Nieuw-York heeft het bombardement van het fort Sumter bijna geheel opgehouden. De muur aan de westzijde is door de kogels der Noordelijken geteisterd geworden, tengevolge waarvan hij ingestort is en de Zuidelijken laten hunne vlag niet langer over de ruïnen wapperen. Generaal *Gillmore* heeft thans zijn aandacht gerigt op de vestingwerken van Sullivan's eiland, en wel met dat gevolg, dat twee dier fortten reeds gezegd worden, vernield te zijn. Ook worden er nog gestadig bommen binnen Charleston geworpen, waarom de inwoners, naar men zegt, meest de wijk hebben genomen naar de gebouwen nabij het geschut der belegerden. De nood der behoeftigen te Charleston en Savannah is overigens groot en er moeten reeds personen van gebrek zijn omgekomen. Volgens berigten uit Richmond, tot 30 November, erkennen de bladen dier stad thans zelven, dat de laatste operatiën der Zuidelijken in Tennessee en Georgia weinig of niets beteekenen, en uit hunne berigten is op te maken, dat er eene groote moedeloosheid in het Zuiden heerscht, ten gevolge der laatst ondervonden nederlagen. *Longstreet's* positie in Tennessee wordt, nadat eerst zoo hoog opgegeven was van zijne overwinningen, nu erkend hagchelijk te zijn.

De kapers en kruisers der Zuid-confederatie doen aan de handelsscheepsvaart der Unie zoo veel afbreuk, dat, naar de opgaven van den Nieuw-Yorkschen *Times*, de in- en uitvoerhandel der Noordelijke Staten thans nagenoeg geheel met onzijdige, vooral met Engelsche schepen gedreven wordt. Drie jaren geleden werden tweemaal zoo veel Amerikaansche als Europesche schepen van Nieuw-York uitgeklaard; thans is, volgens dat blad, de verhouding omgekeerd, zoowel voor de uitgaande als voor de binnenkomende bodems. Dit alles is het gevolg van den schrik, dien vier of vijf snelvarende kaperschepen, in Engeland uitgerust, hebben verspreid, en de *Times* roept met verontwaardiging uit, dat de Amerikaansche handel te niet is gegaan, terwijl de confederatie geene zeemagt bezit, en de Unie zeshonderd oorlogsvaartuigen heeft.

BINNENLAND EN GEMENGDE BERICHTEN.

ZEVENAAR, 10 December. De dag van den 2 December waarop onze vriend de Heer *W. K. van Tusschenbroek* zijn zilveren feest als Onderwijzer te dezer plaatse vierde,

ging niet ongemerkt voorbij. Van verre en nabij ontving ZEd. menige betuiging van hartelijke deelneming. De Heer *Fijnebuik*, Predikant alhier, schonk zijnen vriend tot aandenken een sierlijke kristallen wijnkan met zilver. De leden van het N. O. G. Afdeeling Arnhem, bleven ook niet ten achteren in het bewijzen van hunne toegenegenheid jegens den Jubelaris. Op de kort daarop gehoudene vergadering werd ZEd. bij monde van hunnen Voorzitter, den Heer *G. K. Timmer*, en namens de overige leden in sierlijke taal geluk gewenscht en hem een keurig album overhandigd, waarin de portretten des vriendenkrings zich bevonden en waarop en relief het statige Stolzenfels en deszelfs omgeving zich vertoonen, waarna, namens den Heer *C. J. Petrie*, wegens afwezigheid bij monde van den Voorzitter, in eenige dichtregelen het groote en onwaardeerbare geluk geschetst werd, dat den Jubelaris mogt smaken. Een tweetal vroegere leermeesters de *H. H. van Dorth* en *van Mourik* gedachten hunnen voormaligen leerling door treffende blijken, terwijl een voormalig leerling, de Heer *M. J. Rosenberg*, sinds verscheidene jaren te New-York, den Jubelaris een naamvers in gouden letters toezond, als een blijk van dankbaarheid aan en hoogachting voor zijn vroegeren onderwijzer.

Het hof te Arnhem heeft uitspraak gedaan in de zaak van *George Hornidge*, zich noemende *H. C. Somerset Lee*, oud 71 jaren, geboren te Dublin. Bij een breedvoerig arrest heeft het hof de kwalificatie van moord, als in deze onjuist, doen vervallen, vermits hier geen voorbedachte rade kon worden aangenomen, doch *Lee* schuldig verklaard aan moedwilligen aanslag en moedwillige verwonding en hem veroordeeld tot vijf jaren tuchthuisstraf en eene geldboete van f 10.

Men schrijft uit 's Bosch: Het is genoegzaam zeker, dat *Jan van Veen*, de gewezene huisknecht van Mgr. *Zwijssen*, eerstdaags op vrije voeten zal worden gesteld, omdat er geene voldoende gronden aanwezig zijn, om tegen hem eene rechtsvervolgung in te stellen.

Den 14 dezer is door Mevrouw de wed. *D. Pruimers*, geb. *Baronesse van Dedem* hooger beroep ingesteld van onderscheidene beschikkingen en van de tegen haar onlangs door de regtbank te Zwolle gewezen vonnissen, houdende provisionele schorsing en ontzetting uit de voogdij over haar minderjarig kind *Margaretha Daniella Pruimers*, zoodat het prov. hof in Overijssel eerlang deze hoogst gewichtige zaak zal behandelen.

Uit den Helder schrijft men het volgende: „Op den 4 Dec. ll. met stormweder, vergezeld van zware buien, verlieten 8 personen, allen loodsen en loodsleerlingen, uitmakende de bemanning van de loodssloep no. 3, met dit vaartuig het Nieuwediep, koers stellende naar het westgat, van Texel. Aldaar aangekomen, ontwaarden zij, in de zuidergronden der Haaks, een schip, hielden op hetzelfde aan, en bemerkten zeer spoedig, dat het een masteloos vaartuig was, met een noodsein aan een spier voorop, en eene Russische vlag aan de stomp van de groote mast. Dit vervulde allen met lust en ijver, om het schip te naderen, en zoo mogelijk, de schepelingen te redden. Het in nood zijnde schip genaderd zijnde, besloten zij, met hun loodsvaartuig op zijde te houden, ten einde de schepelingen in de gelegenheid te stellen bij hen over te springen, welke poging in zooverre gelukte, dat zij vijf man der ekwipaasje aan boord kregen. Doch zij wenschten ook de overigen te redden, en kwamen daarom overeen, om te ankeren, hetgeen in die onstuimige zee met tachtig vadem diepte niet gemakkelijk was; zij bemanden daarop de roeiboot met twee loodsen en drie leerlingen, en niet lettende op eigen levensgevaar, gelukte het dezen wakkeren zeelieden, met Gods hulp, de andere zes menschen in de boot te krijgen, en met niet minder gevaar, hen in de loodssloep over te brengen. Zij vernamen toen, dat de geredde bemanning die van het Russische brikship *William* was, gevoerd door kapitein *Kruse* en te huis behoorende te Libau, aan boord hebbende eene adelborst der keizerlijke Russische marine, voor wien de kapitein zeer veel zorg droeg. De loodsen verloren bij deze gelegenheid hun anker met tachtig vadem ketting, en kwamen door de hooge zeeën en na veel martelens, des avonds behouden in het Nieuwe-

diep, met de algemeen welkome mare, een elftal menschen van een anders gewissen dood gered te hebben.”

Eene zonderlinge zaak houdt te Gorinchem sedert eenige dagen de gemoederen bezig. De heer *V.*, van Werkendam, moest namelijk den 10 dezer aan den Heer *v. H. v. S.* te dier stede de som van f 5000 volloen. Die gelden in bankpapier betalende, ontving hij daarvoor dan ook kwitantie. *v. H.* zich een paar oogenblikken moede te verwijderen, schijnt *V.* daarvan gebruik te hebben gemaakt om en de gelden en de kwitantie tevens mede te nemen, hetwelk niet terstond is gemerkt. Nog dienzelfden avond begaf zich de zoon van den heer *v. H.*, vergezeld van den commissaris van politie en den brigadier der rijksveldwacht aldaar, naar meergenoemden *V.*, die hen verzocht spoedig zijne woning te verlaten, daar hij alles betaald en eene kwitantie ontvangen had. Zij moesten dus onverrichter zake terugkeeren.

De *Amst. Ct.* bevat volgend particulier schrijven uit Paramaribo, dat minder gunstig luidt omtrent de emancipatie, dan de laatst medegedeelde berigten:

„Wat mij hindert, is de slechte leest waarop de emancipatiewet is geschoeid, hetgeen zeer te betreuren valt; daarbij komt dat de toepassing dezer wet op de negerbevolking zeer veel te wenschen overlaat. De negers toch maken misbruik van de hun toegekende regten, of liever, zij begrijpen de emancipatie niet, en ik geloof niet te veel te zeggen, als ik verklaar, dat zij voor dezen belangrijken maatregel nog niet rijp waren. Wie Suriname in zijn vroegeren toestand, heeft gekend, wordt droevig gestemd bij het aanschouwen van wat er thans gebeurt. De vergelijking van het heden met het verleden valt allerjammerlijkst ten nadeele van onzen tijd uit. Voorheen kenden wij den zoogenaamden „slaaf”, toen hij met dierlijk en plantaardig voedsel werd onderhouden, toen de kleedij hem beschutte tegen de brandende middagzon en den regen, en zelfs tabak en tondeldoos hem niet ontbraken; thans loopt hij naakt of slechts met vuile en ellendige lompen bedekt, en alleen bananen heeft hij tot voedsel. Vele slaven zijn zelfs te lui om visch te vangen, hoe weinig moeite dit ook kost; maar de geëmancipeerde zwarte is trotsch, en zegt tot zich zelve: „ook de blanke bemoeit zich niet met jagt en visscherij, ook de blanke delft de aarde niet, ook de blanke plukt geen koffij, en ik, die door de emancipatie met den blanke gelijk sta, moet ik dat alles doen?” De domme, beklagenswaardige zwarte begrijpt niet, dat de blanke zijn opvoeder, zijn beschermer is, die hem leert zich behoorlijk te voeden en te kleeden, en dat hij, zonder dien blanke, zich weder zou moeten verlagen om als een redeloos dier in de bosschen rond te zwerven, en, zoo als nu het geval is, in de nabijheid van den blanke den geest zou moeten geven, ten gevolge van verwaarloozing van kwalen; eene verwaarloozing, alweder een gevolg der emancipatie: want de slaaf is *vrij* en *wil* dus niet in een hospitaal gaan, maar blijft liever in de door stinkende dampen verpeste negerwoningen, waar natuurlijk, bij gebrek aan behoorlijke verpleging, langdurige en later ongeneeslijke ziekten ontstaan.”

Uit Funfkriken wordt het volgende verschrikkelijke voorval gemeld. Een boer uit Racz-Miholacz, in Slavonië liep door een bosch, toen hij plotseling door een wolf werd aangevallen. Hij stelde zich met een scherpen bijl te weer en na een langen strijd op leven en dood, waarbij aan weerszijde veel bloed werd gestort gelukte het hem, het roofdier te vellen, dat hij nu als zegeteeken op den rug naar huis medenam. Weldra deden zich echter kenteekenen van woede bij hem voor; in razernij liep hij het dorp binnen en beet een groot aantal menschen, bij welke zich kort daarop mede verschijnselen van razernij vertoonden. Zij bevinden zich thans allen onder geneeskundige behandeling en men ziet den afloop van dit voorval met spanning te gemoet.

ADVERTENTIE N.

AANZIENLIJKE VERKOOPING

VAN

ZWARE IJPEN- & BEUKENBOOMEN.

De Notaris VAN DER DUSSEN, te *Brummen*, zal, Woensdag den 13 Januarij 1864, des voormiddags te 10 uren, in de herberg „de Luchte” te *Spankeren*, voor den HoogWelGeb. Heer A.

Baron VAN RHEMEN, van den Gelderschen Toren, publiek verkoopen:

p. m. 1800 stuks zware gave IJPEN- en BEUKENBOOMEN, uitmuntend geschikt voor: Heiblokken, Molen-, Wagen- en ander Timmerhout, in perceelen uitgebakend staande in de Torens Allée, onmiddelijk aan den Rijkstraatweg en nabij de rivier den IJssel onder Spankeren en Brummen. Aanwijzing is te bekomen bij den werkbaas op het landgoed: den Gelderschen Toren.

VERKOOPING

VAN

EIKEN- PEPPELEN- & DENNENBOOMEN.

In het Wapen van GELDERLAND te Vorden, zal de Notaris DE RAADT op Donderdag den 24 December 1863, des voormiddags 10 uur, publiek verkoopen:

- 8 perc. zware EIKENBOOMEN, staande onder den Huize Kieftenkamp in Delden onder Vorden.
- 8 perc. zware PEPPELS, aan den straatweg tusschen de Hoeve en den Tol bij de Hakkerij onder Vorden.
- 9 perc. zware PEPPELS, in Kiefskampsweide bij den Kieftenkamp voornoemd.
- 10 perc. fijne DENNEN, staande op den Kieftenkamp, voor het Heerenhuis en achter den hof. Alles volgens aanwijzing van den werkbaas H. HARMSSEN.
- Eenige perc. zware PEPPELENBOOMEN, staande op het Erve Groot Starink in Warken onner Warnsveld, volgens aanwijzing van D. WOLTERS, werkbaas onder den Bramel. En
- 4 perc. (13 stuks) PEPPELS, staande in een Weidje aan de Vordensche beek achter de Pastorie te Vorden, aanwijzer J. W. OONK, in het dorp Vorden.

Mr. W. A. ROELVINK, Notaris te Winterswijk, zal Dingsdag den 29 December e. k., 's morgens 9 uur, op 't Goed Annevelink in Kotten onder Winterswijk verkoopen:

Ruim 160 percelen DENNENBOOMEN, uitmuntend geschikt voor Zaaghout, Balken, Ribben en Sporen, voorts 2 percelen EIKEN en 50 percelen PEPPELS, geschikt voor Klomp-hout; alles staande op de Bouwplaats Annevelink, onmiddelijk aan den grindweg van Oeding naar Winterswijk. Eindelijk nog 9 percelen EIKEN aan den Naten Esch mede aan voornoemden grindweg.

MARKTBERIGTEN.

AMSTERDAM, den 21 December 1863.

2½	Ct. Nederl.	.	.	:	.	63½
4	"	"	"	:	"	99½
2½	" Spanje	.	.	:	"	46½
3	" binnenl.	:	.	.	"	50½
5	" Portugal 1856/1862	.	.	.	"	46½
5	" Russen 1828/29	.	.	.	"	100½
5	" Stiegl. 6e Serie	.	.	.	"	87½
5	" Oostenrijk Metall.	.	.	.	"	57½
5	" National	.	.	.	"	62½
5	" Amsterd.	.	.	:	"	82½

Koers van het Geld: Beleening 4½, Prolongatie 5, Disconto 5 pCt. Prijzen der Coupons: Metall. / 23.80; Dito Nat. / 28.12½; Diverse Engelsche per L / 11.77½; 3 pCt. Eng. Russ. L / 11.77½; Fransche / 55½; Belg. / 55½; Pruis. / 34½; Hamb. Russen / 36; Russen in Z.R. / 32; Papieren R. / —; Poolsche in Fl. / 26; Napelsche / —; Spaansche / —; Amerikaansche Dollars / —.

GRONINGEN, den 18 December 1863.

70 P. Jarige Tarwe / 7.00 à / 7.40. 70 P. Nieuwe dito / 6.85 à / 7.10. 74 P. Dito dito / 7.60 à / 7.90. 70 P. Dito witte / 7.40 à / 7.60. 66 P. Nieuwe Rogge / 5.50. 70 P. Dito / 6.10. 68 P. Buitenlands / 5.95. 62 P. N. Grijze Boekweit / 4.85. 65 P. Dito / 5.50. 62 P. N. Zw. Z. dito / 4.75. 66 P. Dito / 5.55. 50 P. N. Winter Garst / 3.40. 56 P. Dito / 4.40. 60 P. N. Knobbe Garst / 4.90. 44 P. N. Dikke Haver / 2.90 à / 2.95. 50 P. Dito / 3.50 à / 3.60. 36 P. Witte Voer Haver / 2.40. 40 P. Dito / 2.75 à / 2.85. 38 P. Zw. Voer / 2.30. 44 P. Dito / 2.90. Paardeboonen / 4.75 à / 5.50. Gort (grove) / 7.00 à / 7.25. Dito (puik) / 7.35. à / 8.00. Dito (parel) per 100 N. P. / 9.50 à / 13.00. Koolzaad / 11.00 à / 12.50. Geel Mosterzaad / 9.00 à / 11.25. Raapolie / 37.00. Lijnolie / 37.00. Raapkoeken 1040 stuks / 70.00. Lijnkoeken 104 stuks / 11.00 à 12.00.

ARNHEM, den 18 December 1863.

N. Tarwe / 7.75 à 10.20. Rogge / 5.90 à 6.40. Boekweit / 5.80 à 6.40. Garst / 4.60 à 5.00. Z. Haver / 4.00 à 4.30. L. Haver / 3.00 à 3.80. Witte Boonen / 0.00. Duivenb. 7.50. Gr. Erwtten / 7.00 à 9.00. Wikken / 7.00. Paardeb. 0.00. Geele Erwtten / 6.00 à 7.00. Graauwe Erwtten / 6.00 à 7.50. N. Aardappelen / 1.50 à 1.90. Boter 98 à 110 Centen het N.Pond.

DOESBORGH, den 19 December 1863.

N. Tarwe / 8.00 à 9.25. Rogge / 5.90 à 6.25. Boekweit / 6.00 à 6.20. Garst / 4.50 à 5.00. Haver / 3.00 à 3.50. N. Aardappelen / 1.30 à 1.50. Boter 96 à 104 centen het Ned. Pond.

ZUTPHEN, den 17 December 1863.

N. Tarwe / 7.75 à 9.00. Rogge / 6.30 à 6.75. Boekweit / 5.50 à 5.90. Garst / 4.00 à 5.00. Haver / 3.00 à 4.00. Boter / 19.00 à 22.50. Aardappelen / 1.40 à 1.60.

DEVENTER, den 18 December 1863.

Tarwe / 8.00 à 9.00. Rogge / 6.30 à 6.80. Boekweit / 5.00 à 6.00. Garst / 4.25 à 5.00. Haver / 3.00 à 3.75. Boter 1e soort / 21.50 à 23.50. 2e soort / 19.00.

DOETINCHEM, den 17 December 1863.

N. Tarwe / 0.00 à 0.00. Rogge / 6.00 à 6.20. Boekweit / 6.00 à 6.15. Aardappelen / 1.25 à 1.50. Boter 95 à 99 Centen het Ned. Pond.

VERTREK DER STOOMBOTEN.

RIJN & IJSSEL STOOMBOT-MAATSCHAPPIJ.

Winterdienst.

Van Doesborgh naar Arnhem, Zondags, Dingsdags, Donderdags, des nademiddags circa 2½ uur.

Van Doesborgh naar Zutphen, Deventer, Zwolle, Kampen, Maandags Woensdags & Zaturdags, des voormiddags circa 10½ uur.

DEVENTER STOOMBOT-MAATSCHAPPIJ.

Van Doesborgh naar Arnhem & Rotterdam, Woensdags & Zaturdags des voormiddags circa 10 uur.

Van Doesborgh naar Zutphen & Deventer, Donderdags & Zondags des voormiddags circa 10 uur.

VERTREK DER BEURTSCHEPEN.

Winterdienst.

DE SCHROEF-STOOMBOT »VICE-ADMIRAAL TENGBERGEN», van H. Kersken, vaart van Doesborgh naar Amsterdam den 23 Dec. en van Amsterdam naar Doesborgh den 30 Dec. en zoo vervolgens iederen Woensdag om de 14 dagen. Goederen dienen des avonds te voren te zijn bezorgd.

Van DOESBORGH:

Naar Rotterdam den 30 Dec. Naar Zutphen & Deventer den 25 December. Naar Nijmegen den 26 December.

Informatiën bij J. H. RUTGERS.

Van ZUTPHEN:

Naar Amsterdam, 25 Decemb. 's namiddags 1 uur. Naar Deventer & Zwolle, 26 Dec. 's middags 12 uur. Over Lemmer, Woudsend, Sneek, Leeuwarden naar Groningen, 24 Dec. 's avonds.

Informatiën bij H. A. MAST.

Gedrukt bij W. BECKING, te Doesborgh.